

Väited ja peamised argumendid

Iride SpA ja Iride Energia SpA ("hagejad") esitatud hagi esemeks on 8. novembri 2006. aasta otsus, millega komisjon lõpetas EÜ artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetluse, mis algatati selleks, et uurida hüvitist, mida Itaalia kavatses anda AEM Torinole luhtunud kulude eest energeetikasektoris, kooskõla ühenduse õigusega ⁽¹⁾.

Hagejad paluvad Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtul tunnustada otsus tühisteks osas, milles sellega loetakse riigibiki hüvitamise meetmed AEM Torinole luhtunud kulude eest energeetikasektoris, mis tekkisid energeetikasektori liberaliseerimise käigus, ning osas, milles abi andmine peatatakse seniks, kuni Itaalia esitab komisjonile tõendid selle kohta, et AEM Torino ei ole saanud eelnevat abi, mis on tunnistanud ebaseaduslikuks ja kokkusobimatuks otsusega 2003/193/EÜ endiste munitsipaaltevõtjate maksusoodustuste kohta ("otsus maksusoodustuste kohta"), või selle kohta et AEM Torino on maksnud koos viivis- tega tagasi kõnealuse kava raames saadud eelneva abi.

Hagi tugineb eelkõige järgmistele peamistele väidetele:

- a) Kõnealune meede ei kujuta endast riigibiki, kuna selle rahastamiseks ei kasutata riigieelarve vahendeid ning sellega ei anta abisaajatele tasuta eelist.
- b) Kohtuotsus Deggendorf ⁽²⁾ ei ole käesolevale kohtuasjale kohaldatav. Eelkõige ei ole komisjon tõendanud eelduste olemasolu (ja eelkõige eelnevate ja uute meetmete kumuleerumise võimaluse olemasolu), mis nimetatud kohtuotsusest ilmnevate põhimõtete kohaselt on vajalikud abi andmise peatamiseks. Eelkõige ei ole komisjon selgitanud, kuidas võivad kumuleeruda otsuse maksusoodustuste kohta esemeks olev abi ja sellised meetmed nagu *stranded costs*, mille ainsaks eesmärgiks on võrdsustamine, ja mille mõju avaldus vaid minevikus, võimaldades turu reguleerituse ajal tekkinud kulude kustutamist analoogselt sellega, kuidas äriühingud oleksid seda teinud, kui sektorit ei oleks liberaliseeritud enne nimetatud kulude kustutamist.

⁽¹⁾ ELT L 366, 21.12.2006, lk 62.

⁽²⁾ 15. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas C-355/95: TwD v. komisjon (EKL 1997, lk I-2549).

7. veebruaril 2007 esitatud hagi — US Steel Košice versus komisjon

(Kohtuasi T-27/07)

(2007/C 69/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: US Steel Košice sro (Košice, Slovakkia) (esindajad: advokaat E. Vermulst ja *solicitor* C. Thomas)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada komisjoni 29. novembri 2006. aasta otsus, mis käsitleb siseriiklikku kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise kava, millest Slovakkia andis teada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada komisjoni 29. novembri 2006. aasta otsus, mis käsitleb siseriiklikku kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise kava ajavahemikuks 2008–2012, millest Slovakkia andis teada vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ⁽¹⁾.

Hagi toetuseks väidab hageja esiteks, et vaidlustatud otsusega rikutakse 2003. aasta ühinemisakti ⁽²⁾ XIV lisa 4. jaotise lõike 2 punkti a, kuna selles kinnitatakse väärtalt, et nimetatud sättes toodud tingimused on eraldiseisvad kohustused, mida kohaldatakse 2009. aastani, hoolimata sellest, kas Slovakkia annab hagejale jätkuvalt maksuvabastust, mida ta võib olenemata EÜ artiklitest 87 ja 88 hageja suhtes 2009. eelarveaasta lõpuni kohaldada. Hageja väidab, et sellest tulenevalt on otsus vastuolus ka direktiivi 2003/87/EÜ III lisa kriteeriumiga 4, mille kohaselt peab siseriiklik saastekvootide eraldamise kava olema kooskõlas muude ühenduse õiguslike ja poliitiliste dokumentidega.

Teiseks toob hageja esile, et vaidlustatud otsusega on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna komisjon tekitas mitmel korral hagejas ootuse, et ühinemisakti XIV lisa 4. jaotise lõike 2 punktis a ette nähtud tootmispiiranguid siis enam ei kohaldata, kui hageja enam maksuvabastust ei saa.

Kolmandaks väidab hageja, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna selle asemel, et teostada direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9 lõike 3 alusel oma piiratud volitusi, viis komisjon läbi täiesti eraldiseisva arvutuse Slovakkia koguheitmete kohta ning muutis selle Slovaki Vabariigile kohustuslikuks. Sellega võttis komisjon enesele liikmesriikidele direktiivi 2003/87/EÜ artiklite 9 ja 11 alusel antud volitused.

Neljandaks väidab hageja, et vaidlustatud otsus on õigusvastane selles osas, et see tugineb järgale matemaatilisele arvutusele, mida rakendati ilma avaliku aruteluta ning mis ei võtnud arvesse Slovakkiale iseloomulikke faktoreid, mis mõjutavad heitkoguseid ajavahemikul 2008–2012. Hageja leiab, et sellise lähenemisega rikuti direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9 lõiget 1 ja artikli 11 lõiget 2, nimetatud direktiivi III lisa kriteeriume 1, 2 ja 3 ning õiguspärase ootuse põhimõtet. Hageja väitel tegi komisjon olenemata tema kaalutlusruumi ulatusest ilmse kaalutlusvea.

Lõpetuseks väidab hageja, et vaidlustatud otsusega leidis aset võimu kuritarvitamine, kuna selle vastuvõtmise põhjustas soov vähendada saastekvootide kogust, et tõsta nende hinda.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhooonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

(²) Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste kohta ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta (ELT L 236, lk 33).

7. veebruaril 2007 esitatud hagi — Fels-Werke jt versus komisjon

(Kohtuasi T-28/07)

(2007/C 69/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Fels-Werke GmbH (Goslar, Saksamaa), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Aachen, Saksamaa) ja Spennert Zement GmbH ja Co. KG (Erwitte, Saksamaa), (esindajad: advokaadid H. Posser ja S. Altenschmidt)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- Nõue tühistada komisjoni 29. novembri 2006. aasta otsuse siseriikliku kasvuhooonegaaside saastekvootide eraldamise kava kohta (dokumendinumbrist ei ole avaldatud), millest Saksamaa on teavitanud vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ Euroopa Parlamenti ja nõukogu, artikli 1 punkt 2 osas, milles tunnustatakse direktiiviga 2003/87/EÜ kokkusobimatust Saksamaa siseriikliku eraldamiskava peatükis 6.2 pealkirjade “Täiendavad ZuG 2007 § 11 kohased seadmed” ja “ZuG 2007 § 8 kohased saastekogused” all kirjeldatud esimese kauplemisperioodi kvoodigarantiid;
- nõue tühistada selle otsuse artikli 2 punkt 2 osas, milles seatakse Saksamaa Liitvabariigil piirangud Saksamaa siseriikliku eraldamiskava peatükis 6.2 pealkirjade “Täiendavad ZuG 2007 § 11 kohased seadmed” ja “ZuG 2007 § 8 kohased saastekogused” all kirjeldatud esimese kauplemisperioodi kvoodigarantiide kohaldamisel ja kohustatakse sellega kohaldama sama tulemuskoefitsenti kui teiste võrreldavate seadmete puhul;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni 29. novembri 2006. aasta otsuse siseriikliku kasvuhooonegaaside saastekvootide eraldamise kava kohta, millest Saksamaa on teavitanud Euroopa Parlamenti ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ kohaselt. Selles otsuses kritiseeris komisjon teatud Saksamaa siseriikliku eraldamiskava aspekte nende kokkusobimatuse pärast direktiivi 2003/87/EÜ (¹) III lisaga.

Hagejad, kes käitavad seadmeid, millel on saastekvootide kauplemise kohustus, väidavad, et vaidlustatud otsus puudutab nende huve vahetult.

Oma hagi toetuseks esitavad nad neli väidet:

Esiteks toovad nad esile, et kostjal ei olnud 29. novembril 2006 enam õigust Saksamaa siseriikliku eraldamiskava tagasi lükata, kuna direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9 lõikes 3 sätestatud siduv tähtaeg on möödunud.

Lisaks sellele viitavad hagejad materiaalsest seisukohast lähtudes artikli 9 lõike 3, koosmõjus direktiivi 2003/87/EÜ III lisaga, väärale kohaldamisele. Nad on seisukohal, et komisjoni kritiseeritud kvoodigarantiide puhul on tegemist uute seadmete kvoodigarantiidega, mitte aga EÜ artikli 87 lõike 1 kohase riigiabiga. Samuti ei toimu asjaomaste seadmetega seoses põhjendamatu eelistamist.